

Gesjouw met zestien sokkels en een cactus

DANS

TRUE TO II

★★★★★

De jonge Zweedse choreograaf Alexander Ekman (25) levert hilarisch commentaar op het intellectuele gehalte van dans als Hoge Kunst.

DEN HAAG De cactus weet het. De cactus interfereert met de subtekst, zo laat de geluidsband weten. De cactus snapt precies wat de twee dansers willen vertellen met hun duet: hij leest iedere beweging als twijfel en weifel in een liefdesontmoeting.

In *Cacti* levert de jonge Zweedse choreograaf Alexander Ekman (25) bij zijn voormalige werkgever - hij danste drie jaar bij het Nederlands Dans Theater II - hilarisch commentaar op het intellectuele gehalte van dans als Hoge Kunst. Dat doet hij geraffineerd, met gevoel voor humor, tempo, muziek, energie en totaalbeeld.

Ekman persifleert het grote podium door zestien dansers met hun eigen vierkante sokkel te laten sjouwen (én een cactus). Hij neemt de (on)begrijpelijkheid van dans op de hak door een droge plant tekst en uitleg te laten geven. En hij gaat aan de haal met de gewichtige relatie tussen dans en klassieke muziek door vier strijkers op het podium het *Presto* uit Schuberts *Der Tod und das Mädchen* te laten spelen, waarna de dansers het ritme met handen, voeten en tong opschroeven.

Vervolgens taaien de musici af naar de orkestbak, schieten de overactieve dansers in razendsnelle passen op de plaats, duiken ze achter muurtjes om een stel te laten partneren en nemen ze met stekelplant een grotesk tableau in. Had Ekman dat laatste totaalbeeld met naakte lichamen vormgegeven, in plaats van huidkleurige pakjes, dan was de grap geoptimaliseerd.

Voor het eerst mocht de Zweed met live orkest werken - *Cacti* is al zijn 23ste werk. Het Holland Symfonia onder leiding van Martin Fischer-Dieskau vibreert vrolijk mee met Ekmans

brutaliteit, door een energieke vertolking van sonates van Joseph Haydn en een andante quasi allegretto van Ludwig van Beethoven.

Na *Cacti* danst het Nederlands Dans Theater II in *True to II* drie krachtige hernemingen uit het rijke oeuvre van het choreografenduo Paul Lightfoot en Sol León. Een combinatie die werkt. Drie jaar geleden stond ook al een werk van Ekman - de slapstick uit-smijter *Flockwork* - op het programma met *Subject to Change* (2003, intens gezet op *Der Tod und das Mädchen*) en *Shutters Shut* (2003) van Lightfoot León. Nu voegen drie mannen en één vrouw daar het gespierde absurdisme van *Skew-Whiff* (1996) aan toe, op een ouverture van Rossini. Een sterk frivool vierluik.

Annette Embrechts

True to II door Nederlands Dans Theater II en Holland Symfonia. 25/2, Lucent Danstheater Den Haag. Tournee t/m 10/4

Beeld uit *Cacti*.

Foto Rahi Rezvani